

[Ministeren for offentlige arbejder]

Jeg tillader mig, da eftermiddagen jo er gået temmelig kvikt hen over talerstolen her, at gøre yderligere nogle bemærkninger, foranlediget af hr. Dohrmanns sidste udtalelse. Jeg kan ikke rigtig lide ordet »tilsyneladende«. Midt i den anerkendelse, også hr. Dohrmann nu er villig til at give, tilføjer han to gange ordet »tilsyneladende«. Jeg mener, at jeg tør forsikre, at dette ord ikke er behøveligt, men at det er en faktisk ting, at postkvaliteten er sådan, som jeg skildrede den før.

Det er for øvrigt kendetegnende også for megen anden offentlig foretagsomhed. Læg mærke til, om det er broer eller det er vejanlæg eller det er bygninger eller andre ting, det offentlige bygger – og det er jo mange ting – så har hovedreglen nu i en række år været – og det er ikke den nuværende regering, der skal tage æren for det, det skal medarbejderne og det skal den forrige regering, og den nuværende regering dele – at det gøres præcist, både hvad angår kvalitet, hvad angår budgetternes overholdelse, og hvad angår præcisionen. Det vil jeg gerne fremhæve så tit, jeg kan, for det skal de danske borgere og skatteydere vide og glæde sig over.

Så spørger hr. Dohrmann, hvorfor vi stadig væk skal forhøje taksterne. Det skyldes to ting. For det første var der et betydeligt efterslæb, idet de danske posttakster har været kunstigt holdt nede. Før vi kom til den nok så grumme forhøjelse fra 2 til 2,5 kr., lå Danmark jo næstbilligst i hele Europa med almindelige breve, og efter at disse store forhøjelser, som vi har haft de to sidste år, gud ske lov er overstået, ligger vi stadig væk pænt i det europæiske felt. Men for det andet er der tale om en inflation, og den er det, som jeg i slutningen af mit første indlæg sagde, nok klogere at vi følger med i, således at vi ikke på ny oparbejder et efterslæb. Men det er da klart, at hvis det lykkes at få oversenskomster i foråret 1985 på, skal vi sige kun 2 pct. og inflationen kan komme ned under det, den har været i 1983 og den forgangne del af 1984, vil portotaksterne selvfølgelig også holde sig så meget lavere, men der er i den nu foreslåede forhøjelse ikke nogen overspilning af den faktiske udvikling på løn- og omkostningsområdet.

Må jeg så afslutte for min del med at erindre om, at det jo nu sikkert ikke varer så længe, før den kommissionsdomstol, som hr.

Dohrmann også nævnte i denne forbindelse, kommer med sit resultat. Jeg vil gerne, selv om vi ikke er mange herinde i øjeblikket, også have sagt ved denne lejlighed – jeg skal nok gentage det i et mere, skal vi sige bredt medium – at jeg, uanset hvad bedømmelsen i denne kommissionsdomstol kommer til for et resultat – og det er jeg lige så aningsløs om som alle andre, der ikke selv har siddet i denne domstol – vil advare imod, at der ved den lejlighed på ny af nogle søges pisket en stemning op imod postetaten og dens medarbejdere. For så vigtig denne sag er, og så vigtigt og interessant det vil blive at se, hvad undersøgelsen har ført til af vurderinger, er det altså gamle ting, og vi skal passe på ikke at genere gode, trofaste, ansvarsbevidste medarbejdere ved at hvirvle noget op om dem, således at de igen skal til at løbe spidsrod hen ad fortovene og op ad trapperne. Dette er et ord i tide – forord bryder ingen trætte.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for svarene.

Angående høringen tænkte jeg ud over erhvervsorganisationerne også på medarbejdernes organisationer, som jeg vil mene i dag er berørt af § 2, stk. 3, hvori der står noget om postgiro og lønninger. Blindeforsendelser er ikke noget socialt, sagde ministeren, men en serviceydelse over for handicapgruppen. Den kan være der, men den kan også forsvinde ud i den blå luft; derfor mine bemærkninger om, at vi vil have en sikring af dette også i fremtiden.

Jeg mærkede mig også ordene fra hr. Sønderby, som omtalte de små posthuse. Jeg vil gerne sige tak for disse ord og samtidig tro på, at venstre hermed vil være med til at fjerne den usikkerhed, som er skabt i Sydthy, hvor indholdet i de små posthuse pilles ud, så der kun er en tom skal tilbage, hvilket er med til at nedlægge små samfunds eksistens. Jeg håber, at også ministeren har mærket sig venstres ord.

Dohrmann (FP):

Det er ministerens sidste bemærkninger vedrørende rigsretten, der får mig herop igen, for jeg erindrer ikke, at nogen her fra folketingets talerstol har forsøgt at hænge de ansatte i post- og telegrafvæsenet ud i den